

Arbor uacillans. Lucret. lib. 5. 221.
 Tabae nimborum arbuta uacillant. Lucret. lib. 1. 165.
 Epistola scripta uacillantibus literulis. Cic. Tironi, lib. 16. 13. 3.
 id est, Non rectè præ ualeitudine scriptis.
 Legio uacillans. Cic. 3. Philip. 146, In Galliam mutilatum duxit
 exercitum, cum una legione, & ea uacillante.
 Memortola uacillare. Cic. Att. lib. 12. 232. 3.
 Testis uacillans apud iuriconsultos, Qui inconstantia & diuer-
 sa testimonia dicit.
 Vacillat iusticia, uel iacet potius, inquit Cic. lib. 3. Offic. 163.
 Res uacillat & claudicat. Cic. 1. de Nat. deor. 148.
 Vacillare uidetur stabilitas amicitiae. Cic. 1. de Fin. 101.
 ¶ Vacillatio, uacillationis, pen. prod. Quint. lib. 11. cap. ult.
 Est & illa indecora in dextrum ac laeuum latus uacillatio,
 alternis pedibus insistentium.
 Vacinium] uacinijs (ὕακινθος) Flos qui alijs hyacinthus di-
 citur. Virg. 2. eclog. 4,
 Alba ligustra cadunt, uacinia nigra leguntur. Vbi Ser-
 uius, Vacinia sunt uiole, quas purpurei coloris esse manife-
 stum est. Falso, ut arbitror, inquit Ruellius, Seruii accusant,
 qui uacinium pro hyacintho Maroni acceptum in carmine
 adfirmarunt. Nec obstat, quod nigra dicat poeta: quando pur-
 puream quoque uiolam, nigram uocare soleant authores. Idem
 sic florem hunc deliniat. Vacinium folium habet bulbi, cau-
 lem palmeum, leuem tenuioremque digito minimo, coloris her-
 bacei, comam iacentem incuruam, plenam floris purpurei,
 radice bulbacea. Hyacinthi cum uiole nigra erumpunt Vere,
 sed ante rosam, ut ferè omnia quæ in coronas à montibus pe-
 tuntur. Exeunt cum gladiolo: ceterum hyacinthus maxime
 durat. In Gallia eximie prouenit. Hoc inibi pro cocco hys-
 ginum tingitur. Frequens apud nos hyacinthus, quem flo-
 rem rura hodie uacietum appellant: in quo pristini uocabuli
 quædam rudimenta reuolunt, quasi uacium & uacinium
 innuant, herbam ipsam memorialem, uel agrestem cepam.
 Sunt qui duplici c scribant.
 Mollia uacinia. Virg. 2. eclog. 5.
 Vacinia, uaciniæ, Arbor est Plinio lib. 16. cap. 13. 4, Item uaci-
 nia Italiae in aucupijs sata, Gallie uerò etiam purpurea, tin-
 gendi causa ad seruitiorum uestes.
 Vaco] uacas (ὕακινθος, ὕακινθος) uacare, Dare operam. Datio
 iungitur. Cic. 1. de Diuinat. 17, Ego uerò, inquam, philoso-
 phia Quinte semper uaco.
 Armis uacare. Cic. 11. Philip. 317.
 Choris epulisque uacare. Claud. 2 in Eutrop. 117.
 Corpori uacare, Curare Corpus. Plin. epist. 9. 4.
 Postulationibus uacare. Vide Postulo.
 Sermoni alicuius uacare. Curtius lib. 6.
 Vacare sibi. Mart. lib. 2. 5.
 Vacare uitæ. Martial. lib. 5. 21.
 In opus aliquod uacare. Ouid. 3. de Ponto, eleg. 3. 8.
 Vacare, Vacuū esse. Absolutè aliquando ponitur. Plaut. Casin.
 11. 7, Fac uacent edes.
 Vacant agri, Nihil proferunt, uel non excoluntur. Cæsar 4. bel.
 Gall. 472.
 Vacat locus, domus, triclinium. Cæsar 1. bel. Gall. 110. Cic. Attic.
 lib. 12. 238. 1, Tota domus superior uacat, ut scis. Eidem, lib.
 13. 398. 3, Villa ita completa militibus est, ut uix triclinium,
 ubi coenaturus ipse Cæsar esset, uacaret.
 Vacat locus à custodibus. Cæsar 3. bel. Ciuil. 101.
 Quantum temporis uacabit ab officio publico. Cicero 2. de
 Diuinat. 11.
 A scribendo uacare. Plin. Epistol. 51. b. hoc est, Superfedere à
 scribendo.
 Vacat tempus à Cicero de claris Oratorib. 147, Nullum tem-

pus illi unquam uacabat aut à forensi dictione, aut à com-
 mentatione domestica, aut à scribendo, aut à cogitando.
 id est, Semper aut dicebat, aut scribebat orationes, inquit
 Budeus.
 Vacat tempus iusticia. Cic. nullū est tempus quod iusticia uacare
 debeat. id est, In quo iusticiam administrare nō oporteat.
 Ab omni administratione rerum uacare. Cic. 1. de Nat. deor. 4.
 Vacare, Ocium habere. Cic. Cornificio, lib. 12. 29. 3. Idem Attic.
 lib. 12. 252. 9, Scribes aliquid, si uacabis.
 Vacare animo: pro, Curis solutum esse. Cic. 1. de Diuin. 17.
 Vacare re aliqua: pro, Carere. Cic. 3. de Orat. 24, Domicilium
 tantum in ea urbe remanet studiorum: quibus uacant ciues,
 peregrini fruuntur.
 Armis uacare. Lucret. lib. 5. 271.
 Culpa uacare. Cic. Torquato, lib. 6. 3. 8, Nec enim dum ero, an-
 gar ulla re: quum omni uacem culpa.
 Vacare culpa in re aliqua. Cic. Curioni, lib. 2. 1. 2.
 Fama nostra uacat crimine. Ouid. epist. 4. 4.
 Insula uacat cultu. Ouid. epist. 10. 12.
 Curis uacans. Lucan. lib. 5. 26.
 Cura & negotio uacare. Cic. 1. de Leg. 13.
 Custode uacans. Ouid. 2. Metam. 85.
 Dolore corpus uacat. Ouid. in Ibin, 23.
 Epulis ora uacant. Ouid. 15. Metam. 96.
 Lamentis uacauit mors eius. Cic. de Senect. 66.
 Legibus uacat ætas nostra. Cic. de Senect. 31.
 Lite uacent aures. Ouid. 1. Fast. 15.
 Metu uacat amor. Ouid. 1. Amor. eleg. 6. 12.
 Milite & pecunia uacare. Liu. 2. ab Vrbe, 212.
 Molestia uacare. Cic. 4. Acad. 236.
 Morbis uacare. Iabolenus in l. qui tertiana. ff. de Aedil. edict.
 Qui tertiana febre, &c. ne ijs quidem diebus, quibus morbis
 uacant, rectè sani dicentur.
 Vacare aduersa ualetudine. Cels. lib. 2. cap. 14, Sed ut leuata
 quoque aduersa ualetudine rectè frictio adhibetur, sic nunquam
 adhibenda crescente febre: uerum si fieri poterit, quū ex toto
 corpus ea uacabit, minus rectè quum ea remiserit.
 Vacare omni uento. Cels. lib. 2. cap. 1.
 Pudore uacat nox. Ouid. 1. Amor. eleg. 6. 12.
 Vacare à metu. Liu. 7. ab Vrbe, 3.
 Vacare populo, Procul esse. Cic. 2. Tusc. 107. Budeus.
 Vacat, Impersonale (ὕακινθος) Ocium uel uacuum tempus est.
 Datio & infinitiuo iungitur. Virg. 1. Aen. 76,
 Et uacet annales nostrorum audire laborum. Ouidius 2.
 Trist. 43,
 Non uacat exiguis rebus adesse Ioui.
 Vacat mihi esse deserto. Quint. lib. 11. cap. 1.
 ¶ Vacans, Particip. (ὕακινθος) Qui ociatur. Celsus ad Cicero-
 nem, lib. 8. 3. 1, Hoc mihi certum ac iucundissimum uacant
 negocium erat, tecum id ocij tempus consumere.
 Animus uacans. Ouid. 9. Metam. 123.
 Saltus longè lateque uacantes. Virg. 3. Georg. 95.
 ¶ Vacāter, Aduerb. (μὴτε ὕακινθος) Gel. lib. 17. cap. 10, Vacanti-
 ter hoc cumulauit, & inaniter. (tas.
 ¶ Vacatio, uacationis (ὕακινθος) Verbale, Ferie, cessatio, immuni-
 Vacatio adolescentiæ. Cic. pro Cælio, 22, Erat enim meum, de-
 precari uacationem adolescentiæ, ueniamque petere non im-
 quam audeo: per fugijs non utar atatis.
 Aetatis uacatio. Cic. 1. de Leg. 15.
 Legis uacatio. Sueton. in Claudio, cap. 19, id est, solutionem le-
 gis. Budeus.
 Militiæ uacatio. Cæsar 6. bel. Gall. 56. Cic. Att. lib. 1. 14. 2, Sen-
 natus decreuit ut Consules duas Gallias sortirentur, delectus
 haberetur, uacationes ne ualerent.

Delectum